

Р Е Ш Е Н И Е

№93

град Перник, 01 април 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ

ИВАНОВА

при секретаря Т.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №54 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) Югозападен район (ЮЗР) против решение №310 от 29.11.2012 г. на Районен съд - Радомир, IV състав, постановено по НАХД №419 по описа на съда за 2012 г. С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №ПК-21-ЮЗР-44 от 13.08.2012 г. на Началник на РДНСК - ЮЗР, издадено срещу арх. М.Г.С.*** във функциите ѝ на главен архитект на Община Радомир за нарушение по чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), за което на основание чл. 232, ал. 1, т. 1 от ЗУТ е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е нищожно. Жалбоподателят сочи, че районният съд е отменил наказателно постановление, съвпадащо цифрово с процесното, но несъответно е отбелязал за издател на същото Началник сектор Перник при РДНСК - ЮЗР (каквато длъжност не съществува в структурата на Дирекция за национален строителен контрол, считано от 09.12.2011 г.), вместо Началник РДНСК ЮЗР. От касационния съд се иска да прогласи обжалваното решение за нищожно, но и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното НП. Касаторът не сочи други основания за отмяна на атакувания съдебен акт в смисъла на чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Пред съда жалбоподателят се представлява от ю.к. Иванова, която заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – арх. М.Г.С.*** не се явява пред съда, не изпраща представител и не заявява становище.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за основателност на касационната жалба, предвид липса на допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството по налагане на административно наказание. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен, а НП потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства във връзка със сочените от жалбоподателя основания за обжалване.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

Не се приема искането на жалбоподателя за прогласяване нищожност на атакувания съдебен акт, тъй като основания за такова произнасяне не са налице. Допуснатата от съда очевидна техническа грешка във връзка с изписване точното наименование на административнонаказващия орган (АНО) е порок на решението, който не влече след себе си нищожност, нито следва да бъде самостоятелно основание за неговата отмяна. Константната съдебна практика е еднопосочна, че съдебното решение е нищожно когато: 1. е постановено от незаконен съдебен състав; 2. излиза извън пределите на правораздавателната власт на съда; 3. не е обективизирано в писмена форма; 4. неподписано; 5. волята на съда не може да бъде изведена поради абсолютна неразбираемост; 6. когато съдържанието на решението противоречи на българския правов ред или когато делото е било образувано от името или срещу неспособна страна. (вж. Решение №355/03.10.2012 г. по Гр.д. №35/2012 г. ВКС ІГО и Решение №668 от 15.11.2010 г. на ВКС по гр. д. №1790/2009 г., І г.).

На следващо място въпреки липсата на сочени от жалбоподателя други основания за касиране на първоинстанционния съдебен акт във връзка със заявеното искане за потвърждаване на процесното наказателно постановление, съдът следва да извърши служебна проверка за правилно приложение на материалния закон. В резултат на проверката съдът намира следното:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Радомир на основа доказателствата представени и събрани пред него е приел за безспорно от фактическа страна, че на 21.05.2012 г. в хода на извършвана проверка на дейността на Община Радомир и главния архитект на Общината е установено, че последният е издал удостоверение за въвеждане в експлоатация (УВЕ) №9/16.03.2012 г. на строеж на „жилищна сграда за сезонно обитаване – ЗП 100 кв.м., находяща се в ПИ 00026 в с. Радибош, община Радомир, без да е извършил пълна проверка на окомплектоваността на документите, а именно: представеният акт

образец 15/15.10.2008 г. не съдържа описани актове образец 7, образец 12 и образец 14 изискване за каквото вписване се съдържа в чл. 7, ал. 3, т. 15 от Наредба №3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, както и липса на така описаните актове по преписката. За установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир, извършил служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го е установил, че същите страдат от пороци, обуславящи незаконосъобразност, които са достатъчно основание за отмяна на процесното НП без разглеждане на спора в неговото същество. Постановено е, че АУАН и НП са съставени в нарушение на изискванията за съдържание на същите, заложи в чл. 42, ал. 1, т. 3 и 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като и в акта, и в НП не са посочени дата, място и обстоятелства по извършване на нарушението. Районният съд, без да се мотивира в каква връзка е приел още , че „посочената за нарушена Наредба №3 от 2003 г. относно изискването за вписване в акт образец 15 за строежи V категория на актове образци 7,12 и 14 е обн. ДВ, бр. 29/07.04.2006 г.“ На основание тези си изводи решаващият състав на първата съдебна инстанция е отменил процесното наказателно постановление, като е отказал да разгледа спора в неговото същество.

Административен съд – Перник споделя изводите на първата съдебна инстанция за незаконосъобразност на развитото се производство по налагане на административно наказание във връзка с липса на задължителни реквизити на акта и процесното НП, с което строгата формалност на административнонаказателното производство е пренебрегната, въпреки липсата на мотиви за степента на тяхната същественост.

На следващо място във връзка с извършената служебна проверка относно правилно приложен материален закон във връзка с друга част от мотивите на първата съдебна инстанция, свързана с нарушената Наредба №3 от 2003 г., изменена с ДВ бр.29/07.04.2006 г., настоящия състав приема следното:

Пред съда административно наказващият орган не доказал безспорно факта на извършване на процесното нарушение, състоящо се в лошо изпълнение на задължения от страна на длъжностно лице, възложено му със ЗУТ и актовете по неговото прилагане. Нормата на чл. 177, ал. 3 от ЗУТ в редакцията ѝ към датата на издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация указва на органа, издал разрешението за строеж в 7-дневен срок от постъпване на искането след проверка окомплектоваността на документите да регистрира въвеждането в експлоатация и да издаде УВЕ. В настоящия случай на база констатациите на проверяващите, обективирани в протокол №Р-4 от 21.05.2012 г. следва да се приеме, че УВЕ е издадено за строеж, разрешен на 13.09.2004 г., започнал със съставяне на протокол образец 3 за строителна линия и ниво от дата 15.09.2009 г. и заповедна книга, заверена на същата дата. В констативния протокол на проверяващите е посочен още и Акт образец 15, съставен на дата 15.10.2008 г. По преписката доказателства във връзка с вмененото на главния архитект на Община Радомир нарушение не се съдържат. В процесния акт вместо опис на писмените доказателства, въз основа на които се сочи, че е установено нарушението, каквото е указано в чл. 42,

т. 10 на ЗАНН е посочен единствено констативния протокол на проверяващите, като липсва въпросният акт образец 15 предвид чието съдържание е прието, че окомплектоваността на документите не е проверена, с което задължението по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ е изпълнено лошо. Този порок на акта е пренесен и в издаденото НП, което в нарушение на правилото на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. последно от ЗАНН също не съдържа описание на доказателствата, които потвърждават нарушението. Това е така защото видно е – АНО такива доказателства не е събрал преди да се произнесе, като е основал решението си единствено на съставения акт за установяване на нарушението и съставените констативни протоколи във връзка с проверката. На следващо място административно наказващият орган не е изпълнил и задължението си по чл. 52, ал. 4 на ЗАНН – преди да се произнесе по преписката да прецени събраните доказателства, тъй като такива в случая безспорно не са приложени. Така, като е издал НП без налични доказателства и без допълнително разследване АНО е нарушил закона.

Съществени са така установените пропуски предвид характера на процесното нарушение. Съдържанието на посоченият акт обр. 15/15.10.2008 г. наказващият орган не е отнесъл към материалния закон, приложим към момента на съставяне на същия. УВЕ се издава след проверка на окомплектоваността на документите, но какви документи е следвало да се съдържат в „комплекта“ АНО е следвало да прецени, като вземе предвид периода на започване и завършване на строежа. Условието и редът за съставяне на необходимите актове и протоколи за установяване на обстоятелствата при подготовката, започването и изпълнението на всеки строеж по чл. 7, ал. 3 от Наредба №3 от 2003 г. в редакциите му от ДВ бр. 72/15.08.2003 г. и изм. и доп. ДВ, бр.29/07.04.2006 г. са във връзка с разпоредбата на чл. 2, ал. 2 на Наредба №3. Цитирана норма гласи, че задължителни са образците за съставяне на актове съобразно категорията на строежите. И тук идва неяснотата около вмененото нарушение. За строежа няма доказателства, но се твърди и не се спори, че е пета категория. В редакцията на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ДВ бр. 72 от 2003 г. за строежите от пета категория задължителни са актове образци №№ 2,3 и 15. В редакцията на същата норма, изм. и доп. ДВ бр.29 от 2006 г. за строежите четвърта и пета категория задължителни са актове образци №№ 2(2а),3,4,7,12,14 и 15. Незследването на въпроса от страна на АНО в кои периоди до завършване на строежа, относимо към измененията на Наредбата, до каква фаза е достигнало строителството и съответно какви са били задължителните за съставяне актове към приключилата фаза е довело до абсолютна неяснота за наказаното лице кой е приложимия закон според административнонаказващия орган, който съответно е бил нарушен.

Всичко посочено до тук съществено е опорочило производството по налагане на административно наказание, както и е ограничило правото на защита на наказаното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере за какво точно нарушение ще бъде административно наказан.

Водим от гореизложеното съдът намира касационната жалба за неоснователна, предвид което решението на първата съдебна инстанция като правилно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №310 от 29.11.2012 г. на Районен съд – Радомир, IV състав, постановено по НАХД №419 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №ПК-21-ЮЗР-44 от 13.08.2012 г. на Началник на РДНСК – ЮЗР издадено срещу арх. М.Г.С.*** във функциите ѝ на Главен архитект на Община Радомир.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/